Kaj omadežuje človeka

7 Pa tudi farizeji, ki so se s starimi učenci pogovarjali o Meni, so poslušali, kaj sem govoril, zmajevali so z glavami in rekli: »Čeprav govori drugače kot je zapovedal Mojzes, mu Rimljani nič ne ugovarjajo, nam pa so tako zelo očitali, da smo zavrgli Mojzesova pravila in namesto njih postavili svoja! Mar ne ve, kaj je zapovedal Mojzes in da meso nečistih živali človeka omadežuje že, če se ga le dotakne? Priprava sem, priprava tja! Kar je nečisto, ostane nečisto, pa če je še tako dobro pripravljeno in omadežuje tistega, ki ga uživa! Ha, res čudno, da tako govori!«
8 Jakob Mi je skrivaj rekel: »Gospod, ne slišiš, kako Te farizeji hvalijo? Odgovori jim vendar kaj!«
9 Jaz sem rekel: »Kaj Mi mar govorjenje slepih farizejev! To so slepi vodniki slepih! Kjer pa slepec vodi drugega slepca, se oba v jarek zvrneta in nobeden ne more pomagati drugemu. Zato se ne menite za njihovo govorjenje!«
10 To so slišali tudi farizeji in se začeli med seboj spraševati, ali sem s tem mislil tudi na njih, ko so vendar postali verni.
11 Jaz pa sem se dvignil in jim rekel: »Da, tudi na takšne, kot ste vi sem mislil! Vi, slepi norci! Človeka ne omadežuje to, kar gre skozi usta v telo in potem po naravni poti spet iz telesa, temveč to, kar prihaja iz srca skozi usta kot hudobne misli, slabo in prostaško govorjenje, žalitve, krive prisege, laži vseh vrst, prevara, nevoščljivost, lakomnost, nečistost, prešuštvo, zakonolomstvo, požrešnost in prenajedanje, tudi z vašimi čistimi jedili!
12 Poiščite v Pismu in boste našli, zakaj vam je Mojzes zapovedal uživati zgolj čiste jedi! To je storil zaradi vaše prevelike požrešnosti po mesu in vaše nebrzdane čutnosti in pohotnosti. Jaz pa zdaj pravim, **da je za tistega, ki je v srcu čist, tudi vse drugo čisto, za nečistega pa je tudi vse drugo nečisto.**
13 Ne bo te osrečilo ali onesrečilo to, kar ješ in piješ, da bi okrepil telo, ampak le tisto, v kar veruješ in kar počneš! Če veruješ v nekaj zlaganega, ne moreš delati nič pravega in resnično dobrega; kajti tedaj v tebi ni resnice. Toda zaradi tega tvoja duša ne bo obtičala obsojena, sicer bi bili pogubljeni vsi pogani, to pa Mi je povsem tuje! Toda če resnico slišiš in jo tudi razumeš, pa kljub temu ravnaš po svoji zmoti, te bo resnica sodila. Težko, da ti bo prisodila življenje, ampak boš obsojen na smrt svoje duše! Tako kot je svetloba smrt noči, je tudi resnica smrt laži in zlaganosti. In če je zdaj prišel dan tvoje duše, zakaj bi se vračal v noč svoje sodbe.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6; 222/9-13